

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diegezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Operatief ingrijpen geeft een reële kans op een normaal afmesttraject

Wittevaarzenziekte

Vorige maand werd ik door een klant gecontacteerd voor een vrouwelijk dier dat ziek in de weide stond. Het ging om een rund uit een lot aangekochte jonge vaarzen. Mijn klant had de bedoeling ze deze zomer samen met een natuurlijk dekende stier uit te weiden.

De pink in kwestie stond onophoudelijk te persen. Het dier was erg onrustig en zonderde zich af van de rest van de groep. Daardoor was bij de veehouder een alarmbelletje gaan rinkelen en besloot hij mij te bellen.

Bij rectaal onderzoek voelde ik een harde, gespannen en ballonvormige structuur in de buikholte. Vaginaal onderzoek bevestigde mijn vermoeden: deze vaars had een aangeboren misvormd geslachtsapparaat.

Via vaginale weg lukte het me om de inwendig opgezette structuur te openen, waarna een kleine tien liter helder slijm afvloeide. Het voortdurende persen werd verhinderd door een verdooving.

Een dag later was het dier al flink opgeknapt. Dit herstel biedt de vleesveehouder de kans om het dier zelf verder af te mesten voor verkoop. De vleesveehouder besloot het dier verder in de weide te houden. Het is de bedoeling om het rund vervolgens na een normaal afmesttraject af te voeren.

De overige dieren van hetzelfde lot runderen zijn intussen allemaal gecontroleerd op de aanwezigheid van eventuele vruchtbaarheidsgebreken. Na het welbevinden zijn al deze dieren bij de stier gezet.

De encyclopedie **white heifer disease**

Wittevaarzenziekte, wetenschappelijk ook white heifer disease genoemd, is een aangeboren afwijking bij vrouwelijke runderen. White heifer disease is als eerste vastgesteld bij witte short-hornrunderen. De afwijking bleek bepaald te worden door een recessief overervende genetische factor die verbonden is met het gen voor de witte haarkleur.

Wittevaarzenziekte komt nogal eens voor bij Belgisch witblauw. Naar verwachting treedt de afwijking bij 1,5 procent van de witblauwen op, vaker bij witte dan bij anders gekleurde runderen van dit ras.

De erfelijke afwijking wordt gekenmerkt door het ontbreken van een gedeelte of gedeelten van het

voortplantingsstelsel, zoals de eileider, de baarmoeder of uterus, de baarmoederhals of cervix en vagina. Deze misvorming van het geslachtsapparaat ontstaat doordat het betreffende onderdeel in de foetus onvoldoende is ontwikkeld.

Bij deze aandoening is vaak ook sprake van een obstructie van de vagina. Door deze obstructie, die uit een bindweefselmassa bestaat, wordt de vaginawand ingesnoerd. Als gevolg van deze insnoering kan een ophoping van slijm ontstaan. Pinken met deze aandoening kunnen dan flink staan persen. Vaak betekent dit een levensbedreigende situatie voor het dier.

Als de vaginawand als gevolg van de slijmophoping te veel gaat uitzetten, kan deze gaan scheuren. In voorkomend geval loopt het dier kans op een buikvliesontsteking met eventueel een fataal verloop.

